

ת"פ 33150/09/16 - מדינת ישראל- פמ"ד נגד צלאח בן אסעד אבו צאלח

בית משפט השלום בבאר שבע

30 נובמבר 2017

ת"פ 33150-09-16 מדינת ישראל נ' אבו צאלח (אסיר)
תיק חיצוני: 11927/16

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל- פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד ברוך יעקובי
נגד	צלאח בן אסעד אבו צאלח (אסיר- ט/ 1277554) ע"י ב"כ
הנאשם	עו"ד מחמד ג'בארין

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של החזקת ציוד קצה רט"ן, בניגוד לסעיף 52(ב)(2)(ה) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב- 1971.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בהיותו אסיר ביטחוני המוחזק בכלא "קציעות", נתפס, ביום 05.01.16, מחזיק, בפי הטבעת שלו, מכשיר טלפון נייד, עשרה כרטיסי "סים" וכרטיס זיכרון, כל זאת ללא רשות מהנהלת מתקן הכליאה.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר ייחס לנאשם, בתחילה, עבירה נוספת, חמורה יותר. ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

ההגנה נמנעה מלעתור להפנות את הנאשם לתסקיר שירות המבחן.

ראיות לעונש

מטעם התביעה, הוגשו, במסגרת הראיות לעונש, רישום הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1), ממנו עולה, כי בשנת 2011 נדון למאסר בפועל בן 15 שנה בגין עבירות של ניסיון לרצח; נשיאת נשק שלא כדין; מסירת ידיעה לאויב וחברות בהתאגדות בלתי חוקית.

עוד הוגשה ההחלטה בדבר קביעת אשמתו של הנאשם במסגרת התיק בו נשפט כאמור לעיל (ת/2). המדובר בהחלטה ולא בהכרעת דין, היות שהנאשם נשפט בבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לנוער.

כן הוגש גזר דינו של הנאשם באותה פרשה (ת/3), ממנו עולה, כי הנאשם שימש כחבר בארגון החמאס, שהוא ארגון טרור, בפלג המבצעי של הארגון הנקרא "גדודי עז-א-דין אל קאסם". במסגרת זו, ערך תצפיות על כוחות צה"ל במטרה למסור מידע לארגון הטרור לצורך פעולות מבצעיות; גייס לארגון מחבל נוסף; סייע לארגון בדיווח פצצות מרגמה שנורו מרצועת עזה למקום כינוס חיילים; השתתף בהנחת ארבעה מטעני חבלה במשקל 45 - 50 ק"ג כל אחד במטרה לגרום למותם של חיילי צה"ל, מטענים אשר, למרבה המזל, לא הופעלו היות שחיילי צה"ל לא עברו בסמוך להם; הוביל מטענים נוספים בהתאם להנחיות ארגון הטרור החמאס; הוביל שלושה טילים לפרדס במטרה לשגרם ולגרום לקטילתה של אוכלוסיה אזרחית בישראל; הוביל כלי נשק מסוג רובי סער, מוקשים ואף אפוד ביחד עם מטען נפץ בן 25 ק"ג, המופעל באמצעות מכשיר טלפון נייד (למרבה המזל, עלה בידי כוחות צה"ל לנטרל את מכשיר הטלפון הנייד וכך נמנעה הפעלת המטען); השתתף בהנחה ובהרכבה של מטען חבלה נוסף, המופעל באמצעות שלט של כלי רכב; השתתף בהובלה ובהנחה של מטען נוסף בן 25 ק"ג המופעל באמצעות מכשיר טלפון נייד. במסגרת זו, אף השתתף בתיקון מכשיר טלפון נייד, שאמור היה להפעיל המטען.

ההגנה לא הגישה ראיות לעניין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/4) ואף השלימה הטענות על-פה. התביעה הדגישה את פוטנציאל הסיכון המשמעותי הנגרם כתוצאה מהחזקת ציוד רט"ן בין כתלי בית הכלא, על ידי מי שהוא אסיר בטחוני עם רקע אידיאולוגי מסוכן ומוכח.

התביעה טענה, כי לאחרונה חלה החמרה ממשית בענישה בגין עבירות אלה, זאת, בעקבות תיקון החוק והגדלת העונש המירבי העומד בצדה של העבירה.

התביעה הדגישה, כי במקרה דנן, המדובר בהחזקת כמות של ציוד המלמדת, כי לא הוחזקו לשימוש הנאשם בלבד.

התביעה טוענת כי בנסיבותיו של הנאשם דנן, על המסוכנות הרבה העולה ממנו, יש להימנע מליתן משקל לנסיבותיו האישיות ולהשית עליו עונש חמור.

התביעה עותרת למתחם ענישה שינוע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל ומבקשת להעניש הנאשם ברף הבינוני-גבוה של המתחם ובמצטבר לעונש אותו מרצה כיום.

עוד עותרת התביעה להשית על הנאשם קנס, שינוע בין 5,000 - 25,000 ₪.

ההגנה טענה, כי מצבו של הנאשם, כאסיר תושב אזור חבל עזה, קשה והוא אינו זוכה לביקורים של בני משפחתו. ההגנה ציינה, כי הנאשם זכה לביקורים, אך אלו נפסקו לאחר שנתפס מחזיק ציוד אסור.

ההגנה טענה, כי הנאשם הודה באשמה.

ההגנה טענה, כי הציוד שנתפס אצל הנאשם לא יועד לשימוש לארגון הטרור.

ההגנה עתרה להסתפק בעונש מאסר שיגיע עד 15 חודשים, בצירוף מאסר מותנה.

ההגנה בקשה לקחת בחשבון, כי סיכויי הנאשם לזכות לקיצור עונשו - קטנים.

בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו וטען, כי הציוד שנתפס יועד רק לשיחות עם בני משפחתו. עוד סיפר, כי בזמן היותו אסיר נישא לבחירת לבו. לשאלת בית המשפט, מדוע נזקק לעשרה כרטיסי סים על מנת לשוחח עם בני משפחתו, לא היה בידו למסור הסבר מניח את הדעת.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם חמורה ועלולה ליצור סיכון רבתי לבטחון הציבור, לחייהם ולשלומם של אזרחי המדינה ותושביה וכן של חיילי צה"ל ואנשי כוחות הבטחון הפועלים בשליחותה.

החדרת ציוד רט"ן למתקן הכליאה, לאגף האסירים הבטחוניים, מעבר לפגיעה במשמעת במתקן, עלולה לאפשר לארגוני הטרור לתכנן ולבצע פעולות רצחניות, שסופן מי ישרנו.

יפים לענין זה הדברים שנקבעו בפסק הדין ע.ע.א. 1076/95 **מדינת ישראל נ' קונטאר**, פ"ד נ(4) 492:

עמוד 3

הסיווג של אסירים ביטחוניים כסוג בפני עצמו נובע מן הסכנה המיוחדת הטמונה באסירים אלה. ברוב המקרים הם משתייכים לארגונים בלתי חוקיים, ששמו להם למטרה לפגוע במדינה, וקים חשש שהקשר בין האסיר לבין הארגון קים ועומד גם בתקופת המאסר. קשר זה, וכן הקשר בין האסירים הביטחוניים לבין עצמם, טומן סכנות מיוחדות, הן מהבחינה של הסדר בבית הסוהר והן מהבחינה של ביטחון המדינה. סכנות אלה עשויות להצדיק כליאתם של אסירים ביטחוניים בנפרד והטלת מגבלות מיוחדות עליהם, בעיקר בכל הנוגע לקשר עם החוץ.

יש לחלקם עניין בהפעלת לחץ על ישראל על ידי ביצוע פיגועים, ביחוד פיגועי חטיפה/מיקוח. כתוצאה מכך, אנו עדים לתקשורת עניפה המתקיימת מזה שנים בין כלואי פח"ע לבין פעילי ארגוניהם מחוץ לכלא ואף עם הנהגות ארגוניהם בחו"ל.

הפעילים בכלא עוסקים כל העת בחיפוש אחר שיטות תקשורת חלופיות, נוכח הקושי הגובר לקים קשר פח"עי עם החוץ ובשל הבדיקות המתבצעות על ידי שירות בתי הסוהר. ברי כי קיום שיחות טלפון יפתח צוהר חדש לפעילי הפח"ע אל ענשיהם מחוץ לכלא, או בין בתי הכלא. הדבר יאפשר העברות מסרים ומידע... באמצעות קודים הנשמעים תמימים לכאורה, בשיטה הנקוטה על ידי פעילי ארגונים אלה בשיחות טלפון פח"עיות מחוץ לכלא.

[ההדגשה אינה במקור].

עוד ראו בש"פ 1716/11 **חג'אז נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

הברחת טלפון סלולרי לאסיר בטחוני מאפשרת לאסיר קשר ישיר עם חברי ארגון הטרור אליו הוא משתייך, לצורך קידום יעדי הארגון לרבות הכוונה לבצע פיגועים והוצאתם לפועל, ומכאן מלחמת החורמה בתופעה זו.

כן ראו ע.פ. 2891/12 **מדינת ישראל נ' רבעא** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת רבעא**"), שם התקבל ערעור המדינה ונקבע, כי יש מקום להכביד בענישה בגין עבירות אלה:

ערעור המדינה מבוסס, בעיקרו, על שאיפתה להחמיר בענישה בגין עבירות של נסיון להחדרת טלפונים ניידים לאסירים בטחוניים השוהים בבתי הכלא בישראל. עמדת המדינה היא כי יש מקום להכביד בענישה בגין עבירות מסוג זה - גישה זו

מקובלת עלי לחלוטין. המדובר בעבירות שאין צורך להכביר מילים אודות השלכותיהן הפוטנציאליות, הרוות האסון.

[ההדגשה אינה במקור].

עוד נקבע בפסיקת בית משפט העליון, כי אין מקום לאבחנה ממשית בין הגורמים השונים בשרשרת שמטרתה החדרת טלפונים ניידים לבית הכלא, שכן כל אחד מהגורמים אחראי, בסופו של דבר, לפוטנציאל הסיכון שיווצר. ראו פסק הדין בפרשת **רבעא** הנ"ל:

דברים אלה יפים, לטעמי, ביחס לכל גורם בשרשרת שמטרתה השמשתם של הטלפונים הסלולריים. יש לנקוט אמת מידה ענשית מחמירה הן לגבי מי שמבריא את הטלפונים הסלולריים עצמם, הן לגבי מי שמבריא כרטיסי סים, והן לגבי מי שמשמש את קווי התקשורת ומאפשר את השימוש בטלפונים הסלולריים ובכרטיסי הסים שהוברחו לכלא.

אף המחוקק מצא להחמיר הענישה בגין העבירה דן, כאשר חלף עונש בן 6 חדשי מאסר בפועל שהיה קבוע בצדה של העבירה הרלוונטית בעבר, נקבע, במסגרת תיקון מספר 47 לפקודת בתי הסוהר, שהתקבל לפני שנים ספורות (התקבל בכנסת ביום "זאדרב'תשע"ד - 19 מרץ 2014) עונש מאסר בן 3 שנים.

בית המשפט מוצא לקבוע מתחם הענישה בגין העבירה דן, כך שינוע בין שנה ועד לשנתיים ומחצה בפועל. אמנם, כפי שנטען על ידי ההגנה, בעבר - אושר על ידי בית המשפט העליון עונש נמוך יותר, שעמד על ששה חודשי מאסר בפועל בלבד, בגין מקרה דומה. ראו ע"פ 5152-12 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת דסוקי**").

ואולם, פסק הדין בפרשת **דסוקי** ניתן טרם חקיקת תיקון מספר 47 לפקודת בתי הסוהר, אשר, כאמור, קבע עבירה מיוחדת לענין החדרת ציוד רט"ן לבתי הכלא והכפיל פי ששה העונש שעמד בצדה של העבירה. למעשה, בפרשת **דסוקי** נגזר על הנאשם העונש המירבי שהיה קבוע, באותה העת, בגין העבירה, תוך שבית המשפט העליון הפנה קריאה למחוקק לתקן החוק, וציין במפורש, כי אם היתה בידו הסמכות - היה גוזר עונש גבוה יותר.

לגילוי דעת מפורש זה מטעם המחוקק - אשר בא בהמשך להמלצת בית המשפט העליון - שומה על בית המשפט ליתן ביטוי במסגרת מתחם הענישה. גם נפישותן של עבירות אלה, ההולכת ומתרחבת, והעובדה כי המכשור האלקטרוני הולך ומוזל, הולך ומתמזער, מה שמקל על רכישתם ועל הסלקתם של המכשירים או חלקיהם ומאפשר העברתם ביתר קלות - מחיבת, לטעמי של בית המשפט, החמרה בענישה. מכל האמור, מוצא בית המשפט לעדכן הרף התחתון של מתחם הענישה תוך קביעת עונש מרתיע, שיחייב השתת מאסר בפועל ממש, לתקופה בת שנה, בגין עבירות אלה. בנוגע לרף העליון של המתחם, יעמידו בית המשפט על מאסר בפועל למשך שנתיים ומחצה. אמנם, קיימת פסיקה מחמירה יותר, לרבות מקרים בהם נגזר דינם של נאשמים, במקרים דומים, לעונש מאסר בפועל בן 40 חדשים (ע.פ. 8926/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)); 42 חדשים מאסר בפועל (ת.פ. 53867-06-14 **מדינת ישראל נ' עבאד ואח'** (פורסם במאגרים)); ואולם באותם מקרים המדובר היה על נסיונות סדרתיים להבריא מספר רב של מכשירי רט"ן או חלקי רט"ן, ובחלקם הורשעו הנאשמים גם בעבירות נוספות.

בגזר הדין שניתן בבית משפט זה, ת.פ. 47805-11-14 **מדינת ישראל נ' סעדה ואח'** (פורסם במאגרים), נגזרו ענשי מאסר בני 14 ו-18 חדשים על צעירה, ללא עבר פלילי, שהורשעה בהעברת מכשור רט"ן לכלא ועל האסיר הבטחוני אליו הועבר המכשיר (בהתאמה).

בפסקי הדין עפ"ג 824-09-15 **סעדה נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 45871-07-15 **סעדה נ' מדינת ישראל**, נדחו ערעורים על פסק הדין. בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב כב' אב"ד הנשיא י' אלון, ציין, כי מקובלת עליו דעתו של בית המשפט קמא בדבר החומרה היתרה הנודעת להברחת ציוד תקשורת לתוך הכלא ולאגף בטחוני בכלא בפרט ומצא את העונש שנגזר "הולם את חומרת המעשה".

גם בית המשפט העליון אישר את מתחם הענישה שנקבע באותו גזר דין, תוך שהביא, במסגרת סקירת הפסיקה, את גזר הדין בענין **סעדה** דלעיל. ראו ע.פ. 3081/16, 3678/6, **בלחאוי ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

ולאחרונה חזר בית משפט זה על המתחם האמור בגזר הדין ת.פ. 6691-06-16 **מדינת ישראל נ' אלהרימי** (פורסם במאגרים).

יצוין, במקרים שהובאו לעיל המדובר היה על החדרה או החזקה של מכשיר אחד או שניים ולא על ציוד בכמות שנתפסה במקרה דנן (עשרה כרטיסי חיוג שונים ביחד עם המכשיר). כמות הציוד מחייבת, במקרה דנן, החמרה מסוימת במתחם הענישה.

קביעת הענישה במסגרת המתחם

כאמור, לחובת הנאשם הרשעה בגין עבירות חמורות ביותר, של נסיון לרצח והחזקת אמצעי לחימה במסגרת חברות בארגון טרור רצחני, אשר אינו מכיר כלל בזכותה של מדינת ישראל להתקיים. המדובר בהרשעה בגין שורה ארוכה של עבירות נגד בטחון המדינה, עבירות בעלות פוטנציאל ממשי לקטילת חייהם של חיילי צה"ל ואף של אזרחים תמימים, המצויים בביתם, בעורף, מחוץ למעגל הלחימה, על לא עוול בכפם ובניגוד מוחלט לכל ערכי מוסר או כללי מלחמה.

העבירות נעברו באופן שטתי ורציף, תוך שימוש באמצעי לחימה מתוחכמים וקטלניים ביותר, לרבות מוקשים, מטעני חבלה במשקלים גבוהים מאוד, רובי סער ועוד.

העבירות נעברו לאחר תכנון ואף איסוף מראש של מודיעין לקראת מבצע.

יצוין, כי חלק ממעשי הטרור עצמם נעשו תוך שהנאשם וחבריו משתמשים במכשירי טלפון נייד להפעלה מרחוק של מטעני החבלה.

אין זה חזון נפרץ, כי יידון נאשם לעונש מאסר ארוך כאשר בית המשפט יושב כבית משפט לנוער; יש בכך כדי ללמד על החומרה הרבה ועל עצימותה של המסוכנות שמצא בית המשפט המחוזי אצל הנאשם דנן.

הרשעתו זו של הנאשם מלמדת, כי עסקינן באדם מסוכן, הפועל על רקע אידיאולוגי, ומתרגם האידיאולוגיה לעולם המעשה.

ציוד הרט"ן שנתפס היה מלא - כלל הן מכשיר טלפון; הן עשרה כרטיסי "סים", כל אחד מהם מאפשר התקשרות; הן כרטיס זיכרון.

כמות הכרטיסים שהוחזקה במקרה דנן מצביעה על כך, כי לא יועדו לשימוש אישי.

הנאשם אף החזיק את מכשיר הטלפון הנייד ואת יתר הפריטים בהיותם מוסלקים באופן מתוחכם, באחד מאיבריו האינטימיים.

פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת ציוד רט"ן אצל אסיר מסוג זה, אשר בעבר הוכיח, כי אינו נרתע מלממש את תפישותיו האידיאולוגיות הקיצוניות במישור המעשה ולפעול לפגיעה בחפים מפשע - מצדיק הטלת ענישה על הצד הגבוה של המתחם.

לזכות הנאשם יקח בית המשפט הודאתו באשמה (על אף שמשקלה אינו רב, שכן הנאשם נתפס בכף והסליק את ציוד הרט"ן באופן שקשה היה לטעון, כי לא היה מודע לאחזקתו).

עוד יקח בית המשפט בחשבון גילו של הנאשם, היותו תושב אזור חבל עזה, המוחזק כאסיר בישראל, אם כי עלה במהלך הדיון, כאמור, כי הנאשם זכה לבקורי משפחה ואלה הופסקו רק לאחר שנתפס בעבירה דנן.

בפרשת **סעדה** דלעיל נגזר עונש מאסר בן 18 חדשים על האסיר אליו הועברו, באותו מקרה, חלקי מכשירי רט"ן בלבד. העונש נגזר כך שהצטבר במלואו למאסר אותו ריצה הנאשם. כפי שפורט לעיל, מצא בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים את אותו עונש כהולם, ואף ציין במפורש, כי כך מסקנתו גם לגבי הצטברותו של המאסר לעונש הקודם שריצה הנאשם שם.

גם שם, היה מדובר בנאשם שהודה באשמה, ויתרה מכך, באותו מקרה לא הוסלק מכשיר רט"ן שלם, אשר אפשר ניהול שיחות.

בית המשפט אינו מוצא אבחנה משמעותית בין המקרים, ואם קימת אבחנה - הרי היא דווקא לטובת הנאשם בפרשת **סעדה**.

גם בפרשת **אלהרימי** דלעיל, נגזר עונש מאסר בפועל בן 18 חדשים.

בגזר דין שניתן לאחרונה, ת.פ. 11035-06-16 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (פורסם במאגרים) נדון הנאשם לעונש מאסר בן 18 חודשים וכן קנס בסך 15,000 ₪, בגין החזקת מכשיר טלפון נייד אחד עם כרטיס "סים" אחד.

בשקלול כלל הנתונים, מוצא בית המשפט, כי מעשיו של הנאשם דנן מצדיקים הטלת עונש ברף גבוה יותר מזה שהושת במקרים שהובאו לעיל, עונש ברף הבינוני - גבוה של מתחם הענישה וכי בנסיבות מקרה זה אין להסתפק בעונש מאסר בן 15 חודשים, כפי שהוצע על ידי ההגנה - עונש שהוא ברף הנמוך של המתחם ואינו מתאים לנאשם אשר הוכח, כי נשקפת ממנו מסוכנות בעצימות כה גבוהה.

בהעדר נימוקים מיוחדים ובהתאם לגזרי הדין שניתנו במקרים דומים לעת האחרונה, לרבות המקרים שפורטו לעיל - אין בית המשפט מוצא עילה לחפוף את עונש המאסר, במלואו או בחלקו, לעונש אותו מרצה הנאשם כעת. יצוין, העבירה נעברה במהלך היותו אסיר ואין המדובר במקרה, בו נותן הנאשם את הדין על עבירה נושנה, שהיה באפשרותו לצרפה במהלך דיון בתיק אחר.

עוד מוצא בית המשפט להשית על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע.

בית המשפט מוצא להשית גם עיצום כספי משמעותי על הנאשם, שיהיה בו כדי להרתיע הן את הנאשם והן אחרים, מלשוב ולעבור עבירות דומות. יש לזכור, כי אחזקת מכשיר רט"ן במתקן כליאה אף עשויה ליתן יתרון כלכלי בידי מחזיקו; גם רכישת המכשירים ופירוקם באופן שיאפשר הסלקתם, כרוכים בתשלום. השתת עיצום כספי יש בה כדי לפגוע בתעשית ההכנה וההברחה של מכשירים אלה. חשוב להזכיר, כי הנאשם פעל, בעבר, בשליחות ארגון טרור.

בנוגע לשומת הקנס - לא הוצגו, מטעם ההגנה, ראיות כלשהן באשר למצב כלכלי מיוחד אצל הנאשם.

בנסיבות אלה, רואה בית המשפט להשית עיצום כספי, מסוג קנס, בדומה לעיצום שהושת בפרשת **סעדה** דלעיל ואף בפרשות **אלהרימי** ו**אל עמורי** דלעיל. יצוין, אף באותם מקרים המדובר היה בנאשמים שאינם אזרחי מדינת ישראל והם תושבי אזור יהודה ושומרון.

לאחר שבית המשפט עיין בטענות התביעה בכתב ושמע טענות הצדים על פה; עיין בהרשעתו הקודמת של הנאשם ובגזר הדין שניתן בעניינו; עיין בפסיקה שהוצגה - גוזר את ענשו של הנאשם כדלקמן:

א. 24 חדשי מאסר בפועל. המאסר יצטבר לכל מאסר אחר אותו מרצה הנאשם;

ב. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב -1971, פרק ב' סימן ו'; או עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ז'; או עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 פרק ח' סימנים א', א1, א2;

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15/01/18 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.